

Jättelaxen

*I Mörrumsån finns en urgammal jättelax
som ingen lyckats fånga.
Tigern ser den komma som en torped genom vattnet.*

Tigern vågade inte simma över. Där ute i ån fanns de största fiskar han sett i hela sitt kattliv. De skulle sluka honom i ett nafs.

Det var laxar. Några var en meter långa. Han såg dem glida förbi som skuggor nere i vattnet.

Det stod fiskare på stranden. Några stod ute i vattnet med stövlar som räckte långt över knäna.

Han var vid Mörrumsån i Blekinge. Här går laxarna upp från havet. De vandrar uppför ån till den plats där de föddes en gång.

Jag måste över till andra sidan ån, tänkte Tigern. Det gick en bro över ån, men där var alldeles för mycket bilar. Antagligen hundar också.

Han var bra på att simma, och rädd för vatten var han inte. Men han ville inte bli uppäten av en jättelax.

En fiskare skrek: Jättelaxen, jättelaxen, jag har den!

Hans långa spö stod som en båge ut över vattnet.

Plötsligt gick reven av. Laxen försvann. Tigern kände sig lite hungrig. En sån där jättefisk skulle räcka en hel vecka åt honom.

Fiskaren slängde spöet på stranden.

– Jag ger upp, skrek han.

Tigern satt en bit ifrån och tittade på honom. Människor ger upp alldeles för lätt.

– Vad glör du på kattrackare, sa fiskaren.

Sedan ångrade han sig tydligen.

– Förlåt, det var laxen jag blev arg på, sa han. Inte dig.

Han gick bort till sin husvagn som stod på stranden.
Hans fru kom ut.

– Ge katten lite käk, jag sa nåt dumt, sa fiskaren.

Hans fru gick in och hämtade en skål och några bitar leverpastej.

– Hej misse, jag hörde att han ropade kattrackare till dig, sa hon.

Det hörde jag också, men jag förlåter honom, tänkte Tigern. Men om jag varit en riktig tiger hade jag ätit upp honom.

Så tänkte han.

Det stod massor av fiskare utmed stranden. De kom från hela Europa. Det var tyskar och fransmän. Mörrumsån är världsberömd. Här finns hur mycket lax som helst.

Laxarna föds långt uppe i ån. Sedan vandrar de ut i havet där de lever i flera år. När de blir stora, kommer de tillbaka till Mörrumsån för att lägga sin rom. De simmar hem, helt enkelt.

Laxar har någon sorts kompass i huvudet de också, tänkte Tigern. Precis som flyttfåglarna. De hittar hem från Afrika. Och han själv visste vägen hem till Norrbotten. Det var inget problem. Problemet var alla älvar han måste över. Och alla faror på vägen – bilar, hundar, rävar. Kanske också vargar när han kom upp till Norrbotten.

Tanten i husvagnen var hygglig. Han strök sig mot hennes ben. Det brukade han göra när han tackade för maten.

* * *

Han kom till en bro över ett vattenfall. Han måste över till andra sidan, men det var fullt med bilar. Och där gick en hund. Bäst att vänta tills det blir mörkt, tänkte han. Nedanför vattenfallet låg ett hus med en skylt på taket. LAXENS HUS, stod det.

Halva huset låg under vattnet. Man kunde stå och titta ut i ån under vattnet genom en glasvägg. Det var som ett stort akvarium. Laxar simmade förbi. Alla var på väg åt samma håll. Uppför ån. När de kom till vattenfallet, hoppade de upp genom det forsande vattnet.

Tigern gick bort till en laxbod. Dit kom folk med laxar som de fångat. Här fanns stora vågar. Somliga laxar vägde över tio kilo. En liten pojke höll en lax som hans pappa fångat.

Laxen var lika lång som pojken.

Han hörde fiskare tala med varandra om jättelaxen där ute. Den var flera meter lång och så gammal att den inte orkade hoppa upp genom vattenfallet.

– Vi tar honom om han försöker, sa en fiskare.

Jättelaxen var urgammal. Den hade slitit av massor av revar för fiskarna. Tigern tänkte: Den där laxen är gammal och klok. Han försöker nog hoppa mitt i natten när ingen ser honom.

Han klättrade upp i ett träd alldeles vid fallet. Han hittade en bra gren där han kunde lägga sig utan att ramla ner. Sedan somnade han och drömde att han simmade över en stor flod, jagad av en jättefisk. Fisken öppnade sitt gap för att sluka honom.

Just då vaknade han ur mardrömmen.

Det var natt. Bron låg öde. Inga bilar, inga hundar. Det enda som hördes var dånet från vattenfallet.

Tigern satte sig nedanför bron och tittade ner i vattnet.

Ibland blänkte det i luften när en lax kom hoppande. Han såg laxar som inte orkade hoppa ända upp. De spolades tillbaka av vattnet och måste börja om från början.

De där laxarna var på väg hem. Precis som han själv. Och när man är på väg hem, får man extra krafter på något mystiskt sätt.

Tigern tänkte på jättelaxen där ute i det mörka vattnet. Den orkar nog aldrig hoppa upp förbi fallet. Den kommer aldrig hem. Den går tillbaka ut i havet och dör av sorg.

Varför är livet så hårt för somliga?

Månen hade gått upp. Tigern frös litegrand. Det är bäst jag rör på mig, tänkte han.

Då såg han en stor svart skugga komma genom vattnet, rakt mot fallet. Den sköt upp ur vattnet som en torped. Det var jättelaxen. Det blänkte om den i månskenet. Det var den största fisk han sett. Den hade stora sår på sidorna efter alla krokar som fastnat. En krok satt kvar bakom huvudet. Men ingen hade fångat honom.

Med två språng var den uppe. Den försvann i det lugna vattnet ovanför fallet.

Du klarade det, du är snart hemma, tänkte Tigern.

Sedan började han gå utmed ån i månskenet. Själv hade han långt hem.